

den jo ganfke vift overfor Andre, men jeg kan dog ikke tro Andet, end hvad det ærede Medlem finder Ret lige overfor Andre, vil han ogsaa finde Ret overfor fig selv. Jeg kan ikke tro Andet, end at hvad han finder sandt og rigtigt overfor politiske Modftandere og anderledes tænkende Medlemmer, maa han ogsaa finde rigtigt overfor fig selv. Det ærede Medlem har sagt — det findes i Tidenden for indværende Samling, Sp. 5652 — at han erkjendte, „at ftal en Forhandling overhovedet indledes med noget Gaab om Udbytte, da maa der Bevægelighed til og ikke Optrykning af gamle Forflag med Forværelse paa enkelte Punkter“. Det, som det ærede Medlem har gjort denne Gang, er en Optrykning af gamle Forflag med Forværelse paa enkelte Punkter, og naar det ærede Medlem har udtalt, at han erkjendte, at der paa denne Maade ikke kunde ventes noget Udbytte af en Forhandling, faa vil han ogsaa kunne forftaa, at jeg for min Person ikke kan have Lyft til at hjælpe ham til en unyttig Forhandling. — Jeg maa endnu omtale et enkelt Punkt. Jeg antager, at den høitærede Formand vil tillade, at jeg udtaler mig om det Ændringsforflag, som kom frem igaar fra vor Side, uagtet det ikke foreligger til Forhandling, idet jeg felfølgelig ftal gjøre dette meget kort. Jeg maa da først fortælle lidt om dette Forlags Hiftorie. Det Mindretal, hvortil jeg hører, ønsker, som jeg allerede har udtalt, at ethvert anftændigt Middel, hvorved der kunde bidrages til at aabne en Mulighed for, at Herlovsrevisionen kunde finde Sted iaar, ikke ftulde lades uforføgt. Vi have føgt at overveie alle de Muligheder, som frembøde fig, men vi erkjendte det Tilbud, som var gjort fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), for at være absolut uantageligt. Vi havde længe forgjeves føgt at finde et Middel, men da var der et til vor Gruppe hørende Medlem, som i sidste Dieblift fik den Ide, som har faaet fit Udtryk i det omtalte Ændringsforflag, hvis Betydning jeg senere ftal tillade mig at forklare. Dette ftete imidlertid faa filde, at der ikke var Andet for at gjøre end pæbliffelig at lade det trykke. Jeg tillod mig da perfonlig at henvende mig til den høitærede Formand med den Forespørgfel, om det ikke var muligt at faae dette Ændringsforflag ind paa Sagens senere Trin, idet vi gjerne havde ønsket, at Udvalgets Medlemmer kunde være vel beftjendte med det i Forveien, men den høitærede Formand oplyfte, at i Genhold til Forretningsordenens Bestemmelser vilde noget Saadant ikke kunne lade fig gjøre, i alt Fald ikke uden store Vanfteligheder. Dette var Marfagen til, at vi vare nøbte til at lade Ændringsforflaget ombde ftog, og jeg takker den høitærede Formand, fordi han vifte Sagen og os den Velvillie og Imødekommen at tillade, at Folkethingsmødet igaar blev udfæt i nogen Tid, og at Ændringsforflaget der-

ved kunde komme til at foreligge trykt og ombdelt i Thinget. Der var ikke fra vor Side tilftiget nogenfomhelst Overftaffelse hvefen overfor det ærede Medlem (Berg) eller overfor Andre. Dette er jo overhovedet en Taktik, fom det vift nok vil vides, at vi ikke anvende; men vi kunde faameget roligere lade dette Forflag komme frem, fordi der jo igaar ftet ikke var Tale om Andet end om at faae Tilladelfe til, at Ændringsforflaget maatte ftilles, og da fun Spørgsmaalet om Vedtagelfe af den motiverede Dagsorden var til Forhandling igaar, kunde jo altfaa vort Forflag ikke blive forhandlet igaar. Det kunde faaledes først være kommet til Forhandling idag, og der vilde altfaa have været 24 Timer for Medlemmerne af Udvalget og af Thinget til at blive beftjendte med Forflaget, hvorhos det var min og mine Udvalgskollegers Hensigt at opføge de Herrer og meddele dem alle disse Oplyfninger. Hensigten med det Forflag, som vi indbragte, var den at ftille — om jeg maa bruge det Udtryk — et neutralt Møglingsforflag. Vi have vel for vort Bekommende ikke haft nogen færlig Forventning om, at der ftulde kunne opnaas store Refultater gennem et Fællesudvalg, og jeg tilftaar, at de Ytringer, som fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, heller ikke have beftyrket mit Gaab i denne Hensende; men naar det ærede Medlem selv havde noget Gaab om, at Sagen kunde fremmes paa denne Maade, og naar han havde et Ønfte derom, faa have vi dog paa den anden Side ikke villet lægge nogenfomhelst Hindring i veien derfor, derfom det kunde fte paa en nogenlunde rimelig og paffende Maade. Hensigten med dette Ændringsforflag ftulde — hvad jeg vilde have haft Leilighed til at forklare det ærede Medlem, derfom han ikke havde aflivet det, inden jeg havde faaet Lov til at give ham min Forklaring — være den, at opftille et Forflag, som var af den Befchaffenhed, at vi paa den ene Side vidfte, at det var umuligt for Landstthinget at vedtage det, og at paa den anden Side alle Parter her i Thinget, baade det ærede Medlem og vi fra vor Side, kunde betragte os fom ftaaende fuldftændig frit med Hensyn til alle Enkeltheder i Forflaget, men fom vi overftendte til Landstthinget, fordi der var eet Punkt med Hensyn til det, hvorom vi Alle vare enige, nemlig at det ikke var en Reduktion, men en Revision af Herloven, som var tilftiget dermed. Allfaa, Grunden, hvorfor vi ikke kunne befordre det ærede Medlems Forflag videre, er, at det er en Reduktion, det tilftigter, og intet Andet. — Jeg fik det Indtryk for, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds var meget indigneret. Det ærede Medlem sagde, at vi her fra vor Side havde villet byde Folkethinget at ftemme for Landstthingets Forflag, ganfke vift omændret paa en faadan Maade, at det nu ikke mere var Landstthingets. Men tillad mig at spørge, hvor